Naříkané rozhodnutí, potvrzujíc trest nejvyšší sazbou § 13 zákona 80 K určený, jest tedy v přímém rozporu s předpisem § 15 cit. z., stanovícího výjimku shora uvedenou.

Bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

Č. 1043.

Cesty (Čechy): K otázce povinnosti obce udržovati cesty.

(Nález ze dne 6. prosince 1921 č. 16.290.)

Věc: Josef K. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran zřízení můstku na cestě č. kat. 780 v N.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Usnesením obecního zastupitelstva v N. z — zamítnuta byla žádost stěžovatele a Marie P., aby obec N. zřídila můstek na cestě č. kat. 780 v N. tam, kde přes ni teče potok.

Stížnosti do tohoto usnesení byly pořadem instancí posléze naříkaným rozhodnutím zamítnuty, při čemž zemský správní výbor vyslovil, že vzhledem k výsledku místního šetření, provedeného okresním cestmistrem, jakož i vzhledem k situačnímu nákresu ke spisům připojenému jedná se sice bez pochybnosti o cestu veřejnou, jejíž pokračování podél usedlosti stěžovatelovy bylo jím samým zrušeno, čímž část zbývající cesty nabyla povahy cesty příjezdné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nejvyšší správní soud takto:

Podle odst. 3 § 28 ob. zř. pro Čechy náleží obci, aby měla péči o zachování obecních silnic, cest, míst a mostů. § 4 zákona ze dne 12. srpna 1864 č. 46 z. z. prohlašuje za silnice a cesty obecní ony, které jsou ustanoveny k obecnému provozu (v něm. textu: Verkehr) a nenáležejí ani k silnicím zemským ani k silnicím okresním, aniž jsou majetkem soukromým. Mosty pokládají se za část silnice, v jejímž běhu se nacházejí (§ 5 cit. zák.). Dle §§ 12 a 13 téhož zákona jest každá obec povinna stavěti a vydržovati obecní silnice a cesty ve svém okrsku a opatřiti peníze nebo práce k tomu potřebné podle předpisů obecního zákona, pokud není faktorů zavázaných k tomu na základě zvláštních titulů právních.

Naříkané rozhodnutí je založeno na skutkovém základě, že cesta č. kat. 780 jest veřejnou; z toho však jde povinnost obce k jejímu udržování, když tu není jiného orgánu, který jest k udržování cesty povinen ze zvláštního právního titulu.

Okolnost, že tato veřejná cesta nabyla povahy pouhé cesty příjezdní čili že se stala cestou sloužící pouze soukromé potřebě stěžovatelově jako příjezdná cesta do jeho usedlosti, na této zásadní povinnosti obce ničeho nemění, dokud cesta nebyla příslušnými orgány zbavena vlastnosti cesty veřejné a nestala se cestou soukromou.

Zdali a jakou měrou v konkretním případě veřejný účel cesty a provoz na ní vyžadují opravy její vůbec, zvláště pak, zdali jest potřebno, jak žádá stěžovatel, aby postaven byl můstek na cestě té, jak a pokud náklad na opravu, která shledána bude nutnou, připadne na obec dle § 28 či dle § 78 ob. zř. na interesenty, jichž potřebám snad cesta výlučně slouží, žalovaný úřad nevyslovil, protože vycházel z mylného právního předpokladu, že tu vůbec není povinnosti obce cestu onu udržovati, nemůže se tudíž také nejvyšší správní soud těmito otázkami zabývati.

Bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti pro nezákonost po rozumu § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876.

Č. 1044.

Obecní rozpočet: I. * Předpisu § 15 nov. k ob. zř. ze 7. února 1919 č. 76 sb. z. a n., že spolu s vydáním musí býti schválena úhrada, je vyhověno již tím, když se současně s vydáním stanoví způsob úhrady po zákonu možný a přípustný a dle stavu věci dostačitelný a realisovatelný — není třeba, aby nejpozději s usnesením byly již prostředky k úhradě usneseného vydání také pohotově aneb aby alespoň v tomto momentu skončeny byly všechny ony formální kroky, jichž je k opatření určité úhrady nutně potřebí. — II. Otázka prospěšnosti určitého zařízení pro obec jest otázkou skutkovou dle § 6 zák. o spr. s.

(Nález ze dne 7. prosince 1921 č. 16.380.)

Věc: Bohumil P. v P. a soudr. (adv. Dr. Fr. Kopečný z Čáslavě) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran elektrisace obce P.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v P. usneslo se převzíti zařízení primérního elektrického vedení v obci, transformační stanice, veřejného osvětlování a elektrického vedení v budovách obecních na náklad obce, schválilo příslušný rozpočet nákladů částkou 204.873 K a usneslo se, aby tento peníz byl ve formě přirážky rozvržen na všechny poplatníky obce podle daní jim předepsaných, a to tím způsobem, že po srážce částky 130.645 K 32 h, která byla řadou poplatníků již předem hotově splacena dle částky daní jim předepsaných, zbytek 74.227 K 68 h má býti opatřen krátkodobou obecní výpůjčkou, jejíž zúročení a umoření ponesou ti poplatníci, kteří částky na ně připadající dosud hotově nesložili a nesloží. Podané odvolání, které popírajíc hospodářský význam podniku pro obec a občanstvo brojilo proti tomu, aby byl převzat na náklad obce, resp. domáhalo se toho, aby náklad na jeho zařízení hradili jenom ti poplatníci, kteří jej vyvolali a provedli, zemský správní výbor naříkaným rozhodnutím, pokud směřovalo proti zásadnímu usnesení zavésti do obce elektrickou energii na náklad obce a proti rozpočtu celého nákladu, zamítl, současně pak uložil obci, aby usnesení obecního zastupitelstva z — o úhradě rozpočteného nákladu znovu dle § 90 ob. zř. vyhlásila, uvedouc ve vyhlášce přirážkovou sazbu, a potom zakročila o povolení potřebné přirážky.